

พระคุณแม่ทดแทนอย่างไรไม่รู้หมด

นำเสนอเมื่อ : 7 ส.ค. 2552

กาลครั้งหนึ่งไม่นานเท่าไร ณ ต้นไม้ใหญ่ท้ายหมู่บ้าน มีเด็กชายคนหนึ่งเดินหงุดหงิดอยู่คนเดียว ปากก็บ่นไปว่า "โซอยู่ได้ วันๆใช้ทำอะไรนี่ เดี่ยวให้ภูบาน เดี่ยวให้กลางจาน โอ้ย..เบื่อ ๆ ๆ "

เดือตร้อนถึงเทพผู้ให้กำเนิด ซึ่งเป็นผู้จัดให้เด็ก ๆ มาเกิดในหมู่บ้านนี้ จึงแปลงกายเป็นผู้เฒ่าและปรากฏตัวพร้อมกับหมานอยตัวหนึ่ง

ผู้เฒ่าถามเด็กน้อยว่า " เด็กน้อยเจ้าบ่นอะไรอยู่เหรอ บอกเรามาเถอะเพื่อเราจะช่วยเจ้าได้ "

เด็กน้อยตอบ " ก็แม่ของฉันทะสิ วันๆชอบใช้ให้ทำงานบ้าน ไม่เคยได้พัก ได้เล่นกับเพื่อนบ้างเลย "

ผู้เฒ่าหยิบก้อนอิฐขึ้นมาสองก้อน

" เอ้า ถ้าอย่างนั้นเจ้าก็มาเล่นกับเราสิ เรามาแข่งกันถืออิฐนี้ไว้คนละก้อน ใครถือได้นานกว่ากันคนนั้นชนะ "

เด็กชายเห็นว่าเป็นเรื่องง่าย ๆ จึงตกลงเล่นด้วย เวลาผ่านไปไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เด็กน้อยเริ่มเมื่อยล้า และเบื่อจึงบ่น และขอยอมแพ้

ผู้เฒ่าก็พูดต่อว่า

" จ้ะเจ้าเล่นกับลูกสุนัขตัวนี้ไหมหละ แต่ก่อนอื่นเจ้าต้องป้อนนมให้ลูกสุนัขตัวนี้ก่อนนะ "

เด็กน้อยตอบว่าได้ แล้วเริ่มป้อนนมให้ลูกสุนัข ไม่นานลูกสุนัขก็กินและไม่ยอมอยู่นิ่งเด็กน้อยก็เบื่อ แล้วก็บ่นพาลไม่ป้อนนมต่อ..

ผู้เฒ่าจึงสอนว่า

"แม่แต่ก้อนอิฐ 1 ก้อนเจ้าก็ยกได้ไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เทียบไม่ได้กับแม่เจ้า

ซึ่งต้องอุ้มท้องเจ้าตลอดทั้งวันทั้งคืนนานถึง 9 เดือนก่อนจะคลอดเป็นเจ้าออกมา"

" แล้วยังต้องอดทนเลี้ยงเจ้าตั้งแต่เล็กจนโตขนาดนี้

ขณะที่เจ้าป้อนนมลูกหมาแค่มือเดียวก็เปื้อแล้ว "

" การเป็นแม่นั้นลำบากนัก ตั้งแต่อุ้มท้อง และเลี้ยงลูกจนกว่าจะโต

การทดแทนบุญคุณด้วยการช่วยการงานเพียงเล็กน้อย

ย่อมเทียบไม่ได้กับพระคุณแม่ที่เลี้ยงเรามา "

เด็กน้อยได้ฟังแล้วจึงคิดได้ รีบวิ่งกลับไปหาแม่โดยไม่คิดบ่นอีกเลย...

คติ:พระคุณแม่นั้นมากเหลือคณา จะตอบแทนเท่าไรก็ไม่หมด

ที่มา www.everykid.com